

[Undervisningsministeren.]

Altså, sagde jeg, når et budget, der består af den lovgivning, som de konservative har stemt for langt de fleste forslag til, og som består af beskæftigelse af de i øjeblikket ansatte, kommer til behandling her i tinget, så siger de konservative, at det må ikke stige med 9 pct., men kun med 4 pct.; det giver forskellen på de 750 mill. kr. Da jeg havde sagt dette, tog jeg finansloven og sagde til hr. Poul Møller: må vi så få at vide: hvor er det, de 750 mill. kr. skal spares? Det samme spurgte vi om under valgkampen, vi har spurgt om det utallige gange i denne sal, og vi har stadig ikke fået det at vide. Jeg mener, det er noget helt, helt afgørende i de kommende års arbejde på løsning af påtrængende opgaver inden for sociale områder, inden for uddannelsesmæssige områder, at vi virkelig sørger for, at vi får skaffet midlerne dertil.

Jeg har selvfølgelig ikke sagt — det var det, hr. Ninn-Hansen var inde på i formiddags — at vi skulle bevilge ud over, hvad produktionen kan bære; det var overhovedet ikke det, det drejede sig om, det drejede sig om stigningsprocenten, og jeg vil gerne ved lejlighed, for det kan vi jo ikke gøre herfra, tilbyde et gratis kursus i elementær nationaløkonomi til hr. Ninn-Hansen — eller procentregning kan for resten gøre det — så vi lige kan få klaret de ting, det her drejer sig om. Vi kan selvfølgelig ikke bevilge ud over, hvad produktionen stiger i alt; det, det drejede sig om, var, hvad den andel, der går til offentlige formål, må have af stigningstakt i forhold til den samlede stigning i nationalproduktet. Det tror jeg i hvert fald alle andre har forstået, og jeg vil da ikke insinuere, at hr. Poul Møller ikke fuldstændig klart har forstået, at det er det, det drejer sig om — så kan vi se forskelligt på det.

Men altså, dér hvor finansloven kom ind i billedet, det var da jeg — og jeg håber, finansministeren tilgiver, at jeg er blevet rodet ind i denne lille finansdebat — sagde dette: her er et 3 års budget, et minimumsbudget omfattende de ting, vi er enige om, og det bliver af det konservative parti, der ikke plejer at holde sig tilbage for at pege på uløste opgaver hverken i fjernsynet eller her i salen, betegnet som et budget,

der skal spares 750 mill. kr. på, så må man have lov til at komme med finansloven og sige: tag så og sig os, hvor det er, det skal ske, hvilke skoler skal lukkes — for det er jo det plan, vi nu er i, hvis det er 750 mill. kr. på denne lov — hvilke plejehjem skal ikke bygges, hvilke folk skal afskediges o. s. v., hvilke sociale problemer skal vi lade ligge?

Men nu har vi jo fået at vide af hr. Poul Møller, at vi vil få svar på dette om ikke i dag, så i hvert fald i løbet af den nærmeste fremtid. Skulle vi ikke få dette svar, så har vi til gengæld fået dokumenteret, at de konservative i deres tale om de offentlige udgifter kun kan karakteriseres med udtryk, som jeg, efter hvad der er sagt i formiddags, forstår jeg ikke kan få tilladelse til at anvende fra denne talerstol.

Per Hækkerup: Jeg skal afstå fra at deltage i den yderligere forlængelse af valgkampen, så interessant den ellers er, men vil selvfølgelig også med interesse på et passende tidspunkt afvente det svar, som man fra konservativ side kan give på dette centrale spørgsmål om vor økonomiske politik.

Til hr. Poul Hartling skal jeg ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger, men jeg synes, det for den historiske sandheds skyld må noteres, at det er forkert, når hr. Poul Hartling omtaler protokollen i vendingen: „traf de aftaler“, for det er jo gentagne gange sagt, at der er ikke truffet nogen aftaler. Socialdemokratiet står frit, socialistisk folkeparti står frit. Det er rigtigt, at de to forhandlingsdelegationer praktisk talt var enige om det, der står i protokollatet, men det fik ikke tilslutning i socialistisk folkepartis gruppe, hvor man ønskede indføjede ændringer, som vi ikke kunne acceptere.

Hr. Poul Hartling mener, at det, der er sagt af statsministeren i hans redegørelse her i tirsdags vedrørende boligfonden, skulle være i strid med det boligforlig, som de fire store partier har indgået. Denne fortolkning kan jeg ikke erklære mig enig i. Vi har hele tiden fra socialdemokratisk side understreget, at vi vedstår boligforliget, og at vi ønsker, at den resterende del af boligløsningen bliver gennemført,